

Økonomi- og Indenrigsministeriet

International økonomi

Dato: 03.02.12

Samlenotat vedr. Rådsmødet (ECOFIN) den 21. februar 2012

1)	Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket euro samarbejde
- Generel indstilling
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 2
2)	(Udgået) Rentebeskatningsdirektivet
- Orienterende debat
KOM-dokumenter foreligger ikke	
3)	(Evt.) Forhandlingsmandat vedr. rentebeskatningsdirektivet og
antisvigtafaler med europæiske 3.-lande
- Vedtagelse
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 6
4)	(Evt.) Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske
ubalancer – scoreboard-rapport
- Udveksling af synspunkter
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 11
5)	Forberedelse af Det Europæiske Råd den 1.-2. marts 2012
- Rådskonklusioner
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 16
6)	Forberedelse af G20 mødet for finansminister og centralbankchefer
den 25.-26. februar 2012
- Generel indstilling
KOM-dokument foreligger ikke	Side 20
7)	Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet
for regnskabs året 2010
- Rådсанbefaling
KOM-dokument foreligger ikke	Side 25
8)	Budget guidelines for 2013
- Rådskonklusioner
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 32
9)	(Evt.) Klimafinansiering: opfølgning på Durban konferencen
- Rådskonklusioner
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 34
10)	(Evt.) Road map for økonomiske aspekter af ressourceeffektivitet
- Rådskonklusioner
KOM-dokumenter foreligger ikke	Side 36
11)	(Udgået) (Evt.) Information fra formandskabet vedr. aktuelle lovforslag
- Orientering
KOM-dokument foreligger ikke	

Dagsordenpunkt 1: Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket euro-samarbejde ("two-pack")

Resumé

På baggrund af eurotopmødet i oktober 2011 har Kommissionen d. 23. november 2011 fremsat forslag til to forordninger (den såkaldte "two-pack"), der omsætter eurolandenes beslutninger om en styrkelse af deres forpligtelser vedr. budgetdisciplin til EU-lovgivning: dels et forslag til en forordning vedr. budgetplaner og dels et forslag til en forordning vedr. styrket overvågning af eurolandene, der har finansieringsvanskeligheder og evt. er omfattet af låneprogrammer. Forordningerne forhandles under dansk formandskab, først på teknisk niveau og i ECOFIN, og herefter med Europa-Parlamentet. Det er målet, at forordningerne skal være forhandlet færdigt, så de vil kunne træde i kraft inden næste runde af eurolandenes nationale budgetprocesser. Forordningerne blev diskuteret på sidste ECOFIN den 24. januar, hvor man afgav politiske retningslinjer vedr. vigtige udeståender.

Baggrund

På eurotopmødet den 26. oktober 2011 blev der truffet en række principbeslutninger om en styrkelse af det økonomiske samarbejde mellem eurolandene, og herunder en forpligtelse til at styrke budgetdisciplinen blandt eurolandene.

På baggrund heraf fremsatte Kommissionen den 23. november 2011 forslag til to forordninger (den såkaldte "two-pack"), som omsætter denne forpligtelse til EU-lovgivning: dels forslag til forordning vedr. overvågning og vurdering af udkast til budgetplaner og dels forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolandene, der er ramt af alvorlige finansieringsvanskeligheder eller oplever omfattende finansiell uro og evt. er omfattet af låneprogrammer. De konkrete forordninger forhandles i Rådet og Europa-Parlamentet under dansk formandskab. Det er målet, at forordningerne skal være i kraft inden næste runde af eurolandenes nationale budgetprocesser.

Forhandlingerne om de to forslag foregår på teknisk niveau i rådsarbejdsgrupperegi og blev desuden drøftet på det forrige ECOFIN, der afgav politiske retningslinjer vedrørende udeståender.

De to retsakter skal endvidere opdateres i lyset af den mellemstatslige aftale om en finanspagt, som stats- og regeringscheferne opnåede enighed om på topmødet den 30. januar. Retsakterne skal præcisere visse af finanspagtens bestemmelser, formentlig især bestemmelserne vedrørende den automatiske korrektionsmekanisme, som skal træde i kraft, hvis et land overskrider sit konkrete balancekrav under finanspagten, bestemmelserne vedrørende landenes gældsudstedelse og bestemmelserne vedrørende partnerskabsprogrammer om reformer, som skal sikre en effektiv og varig korrektion af uforholdsmæssigt store underskud.

Indhold

På eurotopmødet 26. oktober var der enighed mellem eurolandene om en styrkelse af eurosamarbejdet. Eurolandene er således blevet enige om hver især at forpligte sig til bl.a., 1) at indføre budgetbalanceregler i national lovgivning senest ved udgangen af 2012, 2) at basere nationale finanslove på uafhængige prognoser, 3) at konsultere hinanden før vedtagelsen af større økonomisk-politiske tiltag og reformer, 4) at efterleve anbefalingerne fra den relevante kommissær vedr. implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen skal derudover have mulighed for (inden vedtagelsen af en finanslov) at undersøge og udtale sig om eurolandenes respektive budgetplaner, mens eurolandene, som er i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vil pålægges yderligere overvågningskrav. For lande med et låneprogram vil der endelig være mulighed for at styrke overvågningen, hvis programimplementeringen skrider, samt at vedtage en rådsanbefaling til landet om at søge et finansielt låneprogram. Disse initiativer er udmøntet i to forslag til forordninger, den såkaldte 'two-pack'.

Forslag til forordning vedr. budgetopfølgning

Formålet med Kommissionens forslag om overvågning og vurdering af eurolandenes budgetplaner er at styrke budgetdisciplinen i euroområdet og dermed sikre eurolandenes overholdelse af de fælles finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder særligt landenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud.

For at styrke eurolandenes finanslovsprocesser lægger Kommissionen op til en fælles tidslinje for finanslovsprocessen med konkrete skæringsdatoer for eurolandenes udmelding af mellemfristede budgetmål (medio april til 30. april), fremlæggelse af budgetplaner og finanslovsudkast (15. oktober) og endelig vedtagelse af finansloven (31. december).

For at styrke opfølgningen på landenes mellemfristede budgetmål foreslår Kommissionen, at eurolandene skal indføre bindende nationale finanspolitiske regler, der implementerer landenes mellemfristede budgetmål. Reglerne skal dække hele den offentlige sektor og skal helst være lovfæstede på forfatningsniveau.

For at styrke eurolandenes overholdelse af de fælles finanspolitiske regler ventes Kommissionen at lægge op til overvågning og vurdering af enkelte eurolandes budgetplaner for det kommende år, som den 15. oktober hvert år skal præsenteres for Kommissionen og eurogruppen. Budgetplanen skal som minimum indeholde landenes budgetmål dekomponeret på udgifter og indtægter, fremskrivninger af udgifter og indtægter uden nye tiltag samt en specificering af tiltag, der sikrer overholdelse af budgetmålet. Kommissionen skal inden for to uger kunne anmode et euroland om en revideret budgetplan i tilfælde af særlig utilstrækkelig overholdelse af Stabilitets- og Vækstpagtens krav til opfyldelse af budgetmålet. Desuden skal kommissionen ud fra en helhedsvurdering kunne udtale sig om det pågældende lands budgetplan, hvorudfra eurogruppen skal kunne drøfte det pågældende lands budgetmæssige situation. Det foreslås ikke, at Kommissionen skal have formelle beføjelser til at tage yderligere skridt over for det pågældende land.

For at styrke eurolandenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud foreslår Kommissionen øget budgetovervågning af lande i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP). Kommissionen lægger op til, at eurolande efter en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud og en henstilling om at korrigere underskuddet skal rapportere til Kommissionen og Economic and Financial Committee (EFC) angående opfølgningen på henstillingen, effekten af nye diskretionære tiltag, budgetmålene samt information angående tiltag til at opfylde målene, hvilket skal gøres senest 6 måneder efter vedtagelse af henstillingen og hver 6. måned derefter. Hvis det pågældende land har modtaget et pålæg (en skærpet henstilling) skal landets budgetopfølgningsrapport indeholde information om tiltag, der sikrer overholdelse af det konkrete pålæg. Kommissionen foreslår også, at lande i EDP-proceduren kan blive pålagt en ekstern revision af kvaliteten af landets statistik over offentlige finanser. Ligeledes kan lande blive pålagt at fremlægge yderligere information angående overvågningen af landets korrektion af et uforholdsmæssigt stort underskud. Kommissionen lægger op til, at den i sin vurdering af, hvorvidt et land har gennemført effektive tiltag ifm. EDP-proceduren, skal tage højde for landets budgetopfølgningsrapport. Hvis der er risiko for, at en henstilling ikke efterleves, vil Kommissionen kunne give landet en henstilling om at tage yderligere budgettiltag samt en frist for implementeringen af disse. Det pågældende land skal rapportere om efterlevelsen af henstillingen, hvilket skal vurderes af Kommissionen.

Forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i låneprogrammer mv.

For at beskytte euroområdet som helhed mod negative virkninger af, at enkelte eurolande oplever alvorlige finansieringsvanskeligheder eller omfattende finansiel uro, og for at sikre de pågældende eurolandes tilbagevenden til normale finansieringsvilkår, foreslår Kommissionen, at der gives mulighed for at styrke den økonomiske og finanspolitiske overvågning af eurolande, der oplever sådanne alvorlige vanskeligheder. Den styrkede overvågning vil bl.a. (men ikke kun) gælde eurolande, der modtager ekstern lånebistand gennem f.eks. eurolandenes lånefacilitet EFSF (og dennes permanente afløser senest fra midten af 2012, ESM), EU27-lånemekanismen EFSM og IMF. Også andre eurolande, der oplever finansiel uro eller finansieringsvanskeligheder, men som ikke er om-

fattet af låneprogrammer, må forventes at kunne komme under skærpet overvågning, også inden det resulterer i et egentligt låneprogram. Ifølge forslaget vil det være op til Kommissionen efter høring af det berørte euroland at beslutte at iværksætte en styrket overvågning af et land i vanskeligheder. Beslutningen skal genovervejes hver 6. måned.

En styrket overvågning vil formentlig indebære, at det pågældende euroland regelmæssigt skal fremsende detaljerede redegørelser til Kommissionen vedr. efterlevelse af de finanspolitiske og økonomiske mål, som er nødvendige for at bringe landet ud af vanskeligheder mv., ligesom landet på opfordring skal gennemføre stresstest af sine banker. Kommissionen og ECB skal kvartalsvist vurdere implementeringen, og afrapportere herom til EFC.

I tilfælde hvor landets finansieringsvanskeligheder og usikre situation truer den finansielle stabilitet i euroområdet, vil Rådet med kvalificeret flertal (på Kommissionens opfordring) kunne anbefale landet at søge om et makroøkonomisk tilpasningsprogram. Denne anbefaling skal være fortrolig med mindre rådet beslutter at offentliggøre den.

Hvis et euroland ønsker at søge om et låneprogram skal landet straks informere formanden for EWG (Euro Working Group). Hvis der søges om et låneprogram via EFSF eller ESM skal Kommissionen vurdere gældens holdbarhed og det potentielle lånebehov, og dette skal meddeles EWG. I det omfang EU-27-faciliteten EFSM inddrages skal EFC ligeledes informeres.

For lande, der modtager ekstern lånebistand som led i et låneprogram, knyttes den skærpede overvågning formentlig til, at der skal aftales et makroøkonomisk tilpasningsprogram mellem eurolandet og Kommissionen, som vedtages (og om nødvendigt løbende opdateres) af Rådet med kvalificeret flertal. Tilpasningsprogrammet skal sikre genopretning af en sund og holdbar finanspolitisk og finansiell situation og adgangen til at finansiere sig selv på de finansielle markeder. Tilpasningsprogrammet skal tage udgangspunkt i de seneste henstillinger og anbefalinger rettet til den pågældende medlemsstat, og foreslås i programperioden at skulle træde i stedet for det pågældende eurolands årlige stabilitetsprogram samt indberetningskrav og øvrige forpligtelser som led i en evt. procedure for uforholdsmæssigt store underskud. Tilpasningsprogrammet foreslås desuden at træde i stedet for evt. procedurer for makroøkonomiske ubalancer samt gøre det ud for den årlige overvågning under det europæiske semester for koordinering af den økonomiske politik. Kommissionen skal overvåge landets fremskridt i forhold at implementere det makroøkonomiske tilpasningsprogram, og skal underrette EFC herom hver tredje måned.

Hjemmelsgrundlag

De to forordningsforslag er hjemlet i artikel 136 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), i sammenhæng med TEUF artikel 121, stk. 6. Hjemmelsgrundlaget indebærer, at forordningsforslaget kun gælder for eurolande. Artikel 136 indebærer, at eurolandene kan vedtage foranstaltninger bl.a. med henblik på at styrke samordningen og overvågningen af eurolandenes budgetdisciplin. Forordningsforslagene skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet (kvalificeret flertal), dog således at kun lande med euroen som valuta har stemmeret i Rådet.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet støtter, at man for så vidt muligt sikrer overensstemmelse mellem de to forordninger og den endelige finanspagt, således at den lovmæssige forankring af den størst mulige del af finanspagten finder sted inder for EU's rammer.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 30. november 2011. Sagen er desuden forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 24. januar 2012.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter forslag, der understøtter sunde og holdbare offentlige finanser i euroområdet i overensstemmelse med de fælles regler.

Danmark har ikke stemmeret og vil ikke være omfattet af de to forslag til retsakter, da forslagene kun vedrører eurolandene.

Andre landes holdning

De andre lande ventes generelt at støtte de to forslag og støtte, at der sikres overensstemmelse med finanspagten.

Dagsordenpunkt (2 &) 3: Rentebeskatningsdirektiv og forhandlingsmandat vedr. rentebeskatningsdirektivet og antisvigaftaler med europæiske 3.-lande

Resumé

ECOFIN ventes den 21. februar 2012 at drøfte forslaget om ændringer af rentebeskatningsdirektivet og forslaget til rådsbeslutning om indledning af forhandlinger med tredjelande. Rentebeskatningsdirektivet skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra f.eks. en bank i ét EU-land til en person i et andet EU-land. Forslaget indebærer en række tekniske ændringer af direktivet for bedre at sikre korrekt beskatning af opsparingsindkomst. Det danske formandskab vil lægge op til drøftelse af og om muligt vedtagelse af forhandlingsmandater til Kommissionen, således at Kommissionen indleder forhandlinger med relevante tredjelande om tilsvarende tekniske ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande.

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i ét EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til rentemodtagers skattemyndigheder. To EU-lande (Luxembourg og Østrig) har en overgangsordning, som indebærer opkrævning af kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande samt provenudeling med rentemodtagers bopælsland i stedet for automatisk videregivelse af oplysninger om betalingen. Direktivet indebærer, at overgangsordningen ophører, således at Luxembourg og Østrig skal gå over til automatisk udveksling af information, når EU har indgået aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om informationsudveksling på anmodning.

Efter vedtagelsen af EU's rentebeskatningsdirektiv indgik EU rentebeskatningsaftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om, at disse lande skulle sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i disse lande til en person i et EU-land. Det sker ved opkrævning af kildeskat af disse renteindtægter og provenudeling med rentemodtagers bopælsland.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen kan i den forbindelse foreslå ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger. Kommissionens første treårsrapport (KOM(2008)552) blev drøftet på ECOFIN den 2. december 2008. Kommissionen vurderede i rapporten, at direktivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at der er behov for visse justeringer. Kommissionen fremsatte derfor forslag om ændring af direktivet (KOM(2008) 727).

Indhold

Kommissionens forslag indeholder en række ændringer til direktivet bl.a. vedr. de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Der blev senest fremsat kompromisforslag i sagen under det svenske formandskab i 2. halvår 2009, samt en justering heri under det ungarske formandskab i 1. halvår 2011. De væsentlige ændringer, som følger af dette seneste kompromisforslag er beskrevet nedenfor.

Information om rentemodtagers identitet

Direktivets regler om, hvilken information de betalende agenter (banker og andre finansielle institutioner) skal oplyse om rentemodtagers identitet og bopæl, foreslås ændret med henblik på at forbedre kvaliteten af informationen og dermed bedre opnå direktivets mål. Banker mv. skal således både anvende rentemodtagers fødselsdato, fødested og disses skattemæssige identifikationsnumre, dersom sådanne anvendes i rentemodtagerens bopælsland. Desuden søges kvaliteten i de betalende agents indlevering af oplysninger i forbindelse med fælles konti og andre situationer med flere rentemodtagere forbedret.

Udvidelse af anvendelsesområdet til betalinger via enheder i lande, hvor direktivet ikke finder anvendelse

Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet ved, at banker og øvrige finansielle institutter skal anvende direktivet på betalinger til enheder, som ikke er underlagt effektiv beskatning – som f.eks. trusts, fonde og foreninger – og som er etableret i jurisdiktioner uden for EU og de områder, hvor direktivet eller forholdsregler, der svarer til direktivets, finder anvendelse.

Direktivet skal således anvendes, når banken er bekendt med, at rentemodtageren er en fysisk person med bopæl i et andet EU-land end det, hvori banken er hjemmehørende, selv om rentebetalingerne kanaliseres via et tredjeland. Den pågældende person anses for retmæssig ejer af betalingen, selv om den umiddelbare modtager er en enhed uden for EU og områder, hvor direktivet finder anvendelse.

Formålet hermed er at undgå, at personer omgår direktivet ved at indskyde en enhed i en jurisdiktion uden for direktivets geografiske virkefelt mellem sig selv og banken. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for banker vil Kommissionen føre en eksemplificerende liste over de berørte enheder i jurisdiktioner uden for Fællesskabet. Listen skal være bilag til direktivet.

Det foreslås endvidere præciseret, at banker og andre finansielle institutter inden for EU har pligt til at anvende direktivet, når en betaling foregår via en anden bank eller finansielt institut uden for EU, hvis banken i EU har kendskab til, at betalingen faktisk er til fordel for en person med bopæl i en anden medlemsstat. Dette vil især bidrage til at forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktivet.

Udvidelse af definitionen af "betalende agent"

Det foreslås præciseret, at direktivets begreb "betalende agent" udvides til også at omfatte institutioner, som efter medlemslandets egne regler ikke er underlagt effektiv beskatning. En eksemplificerende liste over sådanne institutioner i de enkelte medlemsstater vil lette implementeringen af de nye bestemmelser. Listen omfatter for Danmarks vedkommende interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier, trusts og lignende oprettet iht. udenlandsk lovgivning.

Udvidelse af definitionen af rentebetalinger

Det foreslås, at rentebeskatningsdirektivets definition af rentebetalinger udvides til også at omfatte følgende elementer:

- Anden indkomst svarende til renteindtægter, f.eks. kursgevinster af særlige finansielle instrumenter, som har lighed med gældsfordringer.
- Visse livsforsikringsaftaler, der kan sidestilles med investeringsprodukter, fordi kunden er sikret udbetalinger svarende til indbetalingerne, eller fordi forsikringskontrakten i væsentligt omfang er knyttet til afkast af gældsfordringer eller andre instrumenter, som er omfattet af direktivet. Det er hensigten, at egentlige pensionsordninger ikke skal omfattes af direktivet.
- Indkomst fra indirekte investeringer, f.eks. indkomst gennem investeringsforeninger.

Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte investeringsforeninger mv.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt kun udbetalinger fra de investeringsfonde, investeringsforeninger og lignende, som er godkendt efter direktivet om investeringsforeninger (såkaldte UCITS). Direktivet gælder også for ikke-godkendte investeringsforeninger mv., men kun hvis disse *ikke* har status som selvstændig juridisk enhed. Denne forskelsbehandling af investeringsfonde, investeringsforeninger mv. anses ikke for velbegrundet, og det foreslås derfor, at direktivet fremover skal omfatte alle investeringsforeninger, investeringsfonde mv. uanset deres retlige form, og uanset om de er godkendt efter det ovennævnte direktiv eller ej.

Det foreslås desuden præciseret, at direktivet også omfatter rentebetalinger og lignende fra alle investeringsfonde etableret uden for EU og EØS.

Andre ændringer

Der foreslås forbedringer i de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal give om anvendelsen af direktivet.

ECOFIN skal i sammenhæng med drøftelsen af de tekniske ændringer af direktivet drøfte og om muligt vedtage forhandlingsmandater til Kommissionen, således at Kommissionen kan forhandle med relevante tredjelande om tilsvarende tekniske ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF-traktatens artikel 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Beskatning af indkomst, som en person i én medlemsstat har indtjent ved opsparing i en anden medlemsstat, kan bedst opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser.

Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelser henholdsvis 24. april 2009 og 13. maj 2009. Europa-Parlamentet fremkom med 37 ændringsforslag primært af teknisk karakter. Europa-Parlamentet foreslog dog, at overgangsordningen for Luxembourg og Østrig skal ophøre senest 1. juli 2014. Det Økonomiske og Sociale Udvalg udtrykker forståelse for, at formålet med rentebeskatningsdirektivet ikke må udhules, bl.a. ved brug af nye finansielle instrumenter, som ikke er omfattet af det nuværende direktiv. Udvalget udtrykte bekymring for de administrative byrder ved den foreslåede ændring for de finansielle operatører samt, at de foreslåede ændringer vil medføre konkurrenceforvriddning i forhold til tredjelande og kapitalflugt til disse lande.

Gældende dansk ret og konsekvenser herfor

De gældende regler om indberetningspligt for danske pengeinstitutter mv. vedrørende rentebetalinger findes i skattekontrolloven. Loven indeholder en bestemmelse om de oplysninger, som danske pengeinstitutter mv. skal indsende automatisk til SKAT i henhold til rentebeskatningsdirektivet.

Når der foreligger en endelig aftale om ændring af rentebeskatningsdirektivet, vil der pågå nærmere overvejelser, i hvilket omfang der er behov for at justere skattekontrolloven.

Statsfinansielle konsekvenser og samfundsøkonomiske konsekvenser

Evt. statsfinansielle konsekvenser, såsom administrative omkostninger som følge af ændringsdirektivet, afholdes indenfor de nuværende rammer. En effektivisering af direktivet ventes at have positive statsfinansielle konsekvenser gennem et øget provenu fra skat af renter mv. i udlandet.

Høring

Direktivforslaget har været sendt til høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Nordiske Børs, København, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, InvesteringsForeningsRådet, Københavns Fondsbørs, Nationalbanken, Realkreditrådet og SKAT.

Advokatsamfundet anser det for retssikkerhedsmæssigt betryggende, at direktivet forsynes med en udtømmende oversigt over enheder og retlige arrangementer, som er berørt af præciseringen om, at rentemodtagere ikke kan kanalisere renteindtægter igennem enheder i jurisdiktioner, som ikke er omfattet af direktivet. Advokatsamfundet finder dog, at det er en ulempe ved listen, at det vil være en ganske stor udfordring at lave en løbende ajourføring heraf. Advokatsamfundet opfordrer til, at der foretages en afvejning af fordele og ulemper.

Advokatsamfundet finder det endvidere uheldigt, at direktivforslaget medfører en betydelig udvidelse af begrebet "rentebetaling" i forhold til dansk rets forståelse af "renter". Bliver direktivforslaget inkorporeret i dansk ret, vil man skulle operere med to forskellige rentebegreber – et snævert dansk rentebegreb og et udvidet rentebegreb i direktivet – hvilket er retssikkerhedsmæssigt uhenigtsmæssigt.

Et løsningsforslag kunne iflg. Advokatsamfundet være, at man i direktivet anvendte det rentebegreb, der er findes i OECD's modeloverenskomst. Det fremgår dog af direktivforslagets bemærkninger, at man bevidst har valgt en bredere rentedefinition end den, der findes i modeloverenskomsten. Advokatsamfundet foreslår i lyset heraf, at man i direktivteksten sondrer mellem rentebetaling og andre betalinger, der sidestilles med rentebetaling.

Skatteministeriet er enig i betragtningerne om, at en opdateringsprocedure over enheder og retlige arrangementer, som er omfattet af "gennemsigtighedsprincippet" vil være nødvendig, men kompleks.

Skatteministeriet er enig i problemstillingen om definitionen af "renter", men finder, at problemet kan løses ved implementeringen og ikke nødvendigvis må løses i direktivet. Der skelnes efter direktivforslaget mellem egentlige renter (engelsk: "interest") og rente*betaling* (engelsk: "interest payments"). Det bemærkes, at direktivet alene regulerer, hvilke betalinger der skal foretages indberetning om, respektive trækkes kildeskat af. Direktivet regulerer ikke den anvendelse, som modtagerstaten gør af modtagne oplysninger, og indeholder ikke nogen forpligtelse for modtagerstaten til at beskatte alle rente*betaling* som renter. Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil Danmark også modtage oplysninger om visse betalinger, som efter dansk national skatteret vil blive klassificeret som kursgevinster eller som udbytte.

SKAT bemærker, at formuleringen af skattekontrollovens § 8 X, som blev indsat ved implementeringen af det oprindelige direktiv, ikke vil kunne rumme de udvidelser af anvendelsesområdet, som direktivforslaget indebærer. Bestemmelsen må derfor ændres, og det samme gælder bekendtgørelsen om indberetningspligter, der er udstedt i medfør af skattekontrolloven.

Skat bemærker endvidere, at der vil være tale om ganske omfattende systemændringer, og der kan ikke gives et estimat eller bud på implementering, så længe direktivforslagets endelige udformning er ukendt.

Skatteministeriet er enig heri. Det bemærkes endvidere, at udviklingsfasen for de påkrævede systemændringer først vil kunne påbegyndes, når direktivforslagets endelige udformning er kendt.

Endvidere har **Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer** og **Foreningen Registrerede Revisorer** meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger.

Tidligere fremlæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens fremskridtsrapport har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 14. maj 2008. Kommissionens rapport om de første tre års erfaringer og Kommissionens ændringsforslag til direktivet har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2008. Ændringsforslaget til direktivet har været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2009, den 15. februar 2011, den 17. maj 2011 samt senest forud for ECOFIN den 12. juli 2011.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, herunder de justeringer som blev foreslået i kraft af det seneste kompromisforslag i sagen. Danmark kan støtte vedtagelsen af en rådsbeslutning, der bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger med de fem tredjelande om tilsvarende ændringer af de nuværende rentebeskatningsaftaler med disse lande.

Andre landes holdninger

Et stort flertal af medlemslande forventes at kunne støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet samt indledning af forhandlinger med relevante tredjelande om tilsvarende ændringer af eksisterende rentebeskatningsaftaler med disse lande, herunder en rådsbeslutning herom, idet enkelte EU-lande dog har reservationer.

Dagsordenpunkt 4: Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer – scoreboard-rapport

Resumé

Kommissionen ventes som led i implementeringen af den nye makroubalanceprocedure forud for ECOFIN den 21. februar 2012 at fremlægge sin første scoreboard-rapport. Rapporten vil på grundlag af en vurdering af udviklingen i et begrænset antal udvalgte makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer kunne udpege lande, som vurderes at have opbygget eller er i fare for at opbygge makroøkonomiske ubalancer. Kommissionen vil skulle gennemføre en mere dybdegående analyse af disse identificerede lande, som kan resultere i anbefalinger eller henstillinger til landene om at korrigere ubalancerne. ECOFIN ventes på det kommende møde at drøfte rapporten som input til Kommissionens videre analyser. Kommissionens rapport er endnu ikke offentliggjort.

Baggrund

EU-landene vedtog i 2011 en reform af det økonomiske samarbejde i EU (den såkaldte "six-pack"), herunder en styrkelse af de finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, *et nyt samarbejde om makroøkonomiske ubalancer* samt et direktiv om nationale budgetmæssige rammer. Reformen er trådt i kraft ultimo 2011.

EU-landene har fundet det nødvendigt at supplere de finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten med et nyt samarbejde om at adressere makroøkonomiske ubalancer som et nyt element i det økonomisk-politiske samarbejde. Krisen har vist, at en række lande – også lande, der overholdt de grundlæggende finanspolitiske regler om underskud på under 3 pct. af BNP mv. – havde opbygget uholdbart store ubalancer i form af overophedede økonomier, vedvarende betalingsbalanceunderskud, aktivbobler, høj udlånsvækst i den finansielle sektor mv., som generelt påvirkede landenes økonomier og deres offentlige finanser positivt under opsvinget i form af stigende økonomisk aktivitet og faldende ledighed, men som resulterede i en ugunstig økonomisk udvikling med stigende ledighed og en kraftig forværring af de offentlige finanser, da økonomierne vendte.

Hensigten med det nye samarbejde om en mere systematisk makroøkonomisk overvågning er, at man tidligt i et forløb vil kunne identificere potentielt skadelige interne og eksterne ubalancer og fokusere på forebyggelse og korrektion.

Indhold

Makroubalanceproceduren skal implementeres første gang i 2012 som led i det europæiske semester. Der er lagt op til, at denne mere systematiske makroøkonomiske overvågning operationaliseres via en varslingsmekanisme med et 'scoreboard' bestående af et begrænset antal relevante makroøkonomiske indikatorer, jf. bilag 1, som skal give en indledende indikation på ubalancer. Kommissionen offentliggør værdier for de indikatorer, som udgør scoreboardt i en 'Alert Mechanism Report' (scoreboard-rapport), som skal vurdere indikatorernes udvikling i landene og identificere lande, som har ubalancer eller er i fare for at opbygge ubalancer.

Kommissionen gennemfører efterfølgende, under hensyntagen til Rådets vurdering vedr. scoreboard-rapporten, en dybdegående analyse af lande, som Kommissionen vurderer, har eller er i fare for at blive påvirket af ubalancer. Igennem disse dybdegående analyser er det hensigten at vurdere på et mere solidt grundlag, om det pågældende land er påvirket af ubalancer, herunder disses karakter og mulige implikationer.

Kommissionens dybdegående analyser vil kunne give anledning til anbefalinger eller henstillinger om at korrigere ubalancerne (procedurens korrigerende del), afhængig af de identificerede ubalan-

cers karakter. Såfremt Kommissionen vurderer, at et land ikke er påvirket af ubalancer, indstilles proceduren. Den korrigerende del af makroubalanceproceduren ophæves, når Rådet efter forslag fra Kommissionen vurderer, at ubalancerne er korrigeret. Der vil være mulighed for sanktioner for eurolande ved gentagen manglende efterlevelse af henstillinger om at gennemføre tiltag mhp. at korrigere ubalancerne.

Kommissionens første scoreboard-rapport, der starter samarbejdet om makroubalancer som led i det europæiske semester for 2012, er endnu ikke offentliggjort. Det er således aktuelt ikke offentliggjort, hvilke lande Kommissionen eventuelt ønsker at underlægge dybdegående analyser. Rapporten vil muligvis blive offentliggjort forud for ECOFIN den 21. februar 2012. ECOFIN vil på det kommende møde muligvis modtage en orientering fra Kommissionen og evt. drøfte scoreboard-rapporten, afhængig af tidspunktet for offentliggørelse og indhold af rapporten og mulighederne for forberedende tekniske drøftelser. Drøftelsen på ECOFIN ventes i givet fald at give input til Kommissionens dybdegående analyse af identificerede lande med ubalancer.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig i sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det styrkede makroøkonomiske samarbejde og overvågning, som Kommissionens scoreboard-rapport er en del af, ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang en sådan overvågning gennem en konsistent implementering af reglerne bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet, og sikrer en bæredygtig vækst og beskæftigelse i medlemslandene.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den konkrete sag har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europaudvalg.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støtter og lægger vægt på en troværdig og konsistent implementering af de reformerede regler i det økonomiske samarbejde, herunder også af den nye makroudbalancesprocedure.

Regeringen ventes at kunne støtte den enighed, der måtte kunne opnås i Rådet på grundlag af Kommissionens kommende rapport og eventuelle planer om dybdegående analyser af lande vedr. makroøkonomiske ubalancer.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at lægge vægt på en troværdig og konsistent implementering af makroudbalancesproceduren og at kunne nå frem til enighed på grundlag af Kommissionens kommende rapport.

Bilag 1 - indikatorer i scoreboardet

- *Betalingsbalancens løbende poster* som pct. af BNP beregnet bagud som et 3-årigt glidende gennemsnit med tærskelværdier på + 6/- 4 pct. af BNP, dvs. overskud/underskud på betalingsbalancen på 6 hhv. 4 pct. af BNP. Tærskelværdierne afspejler, at store betalingsbalanceunderskud i højere grad vurderes uhensigtsmæssige sammenlignet med store overskud. Betalingsbalancens løbende poster i sammenhæng med kapitalkontoen er en indikator for et lands netto långivning/låntagning overfor udlandet. Et højt betalingsbalanceunderskud indikerer, at økonomien som helhed er låntager, hvilket kan signalere ubalancer og svaghedstegn for en økonomi, hvis låntagningen er uholdbar, og afspejler konkurrenceevneproblemer. Modsat vil høje betalingsbalanceoverskud kunne indikere strukturelle udfordringer i form af en underudviklet indenlandsk efterspørgsel.
- *Den internationale nettoinvesteringsposition* som pct. af BNP med tærskelværdi på -35 pct. af BNP. Den internationale investeringsposition er en indikator for et lands relative aktivposition overfor udlandet. En høj negativ nettoaktivposition overfor udlandet kan angive en økonomi, der er tynget af gæld og rentebetaling til udlandet.
- *Eksportmarkedsandele* målt i værdimæssige termer beregnet som den 5-årige procentuelle ændring med en tærskelværdi på -6 pct. Eksportmarkedsandele er en indikator for udviklingen i et lands konkurrenceevne.
- *Enhedslønomkostninger* beregnet som den 3-årige procentuelle ændring med tærskelværdi på +9 pct. for eurolande og +12 pct. for ikke-eurolande. Enhedslønomkostninger er en indikator for et lands omkostningskonkurrenceevne, og angiver den gennemsnitlige arbejdslønomkostning per enhed produceret. Der foreslås differentierede tærskelværdier for eurolande og ikke-eurolande, der afspejler, at eurolandenes indbyrdes valutakurs per definition er fastlåst, og derfor ikke kan absorbere effekter af en divergerende konkurrenceevneudvikling.
- *Reale effektive valutakurser* baseret på et harmoniseret forbrugerprisindeks og ift. 35 andre industrialiserede lande beregnet som den 3-årige procentuelle ændring i variabelen med tærskelværdier på +/- 5 pct. for eurolande og +/- 11 pct. for ikke-eurolande. Den reale effektive valutakurs er en indikator for et lands konkurrenceevne ift. et lands største handelspartnere, idet den måler den relative prisudvikling og svingninger i nominelle valutakurser. Der foreslås mindre tærskelværdier for eurolande ift. ikke-eurolande, hvilket igen afspejler, at eurolandenes nominelle valutakurs per definition er fastlåst.
- *Ledighed* beregnet bagud som et 3-årigt glidende gennemsnit med en tærskelværdi på 10 pct. Denne indikator er tænkt at skulle overvåge høje og vedvarende ledighedsrater. Denne indikator kan muligvis indikere en potentiel fejlallokering af ressourcer og generel mangel på tilpasningskapacitet i økonomien, om end ledigheden snarere er et symptom og reagerer på andre underliggende ubalancer.
- *Den private sektors gæld* i pct. af BNP med en tærskelværdi på 160 pct. af BNP. Indikatoren tænkes inkluderet i scoreboardet, da en uholdbar udvikling heri og for højt et niveau kan have potentielt negative konsekvenser for indenlandsk efterspørgsel og vækst og for den finansielle stabilitet og forstærke den private sektors sårbarhed overfor svingninger i konjunkturerne, herunder via aktivpriser, inflation og renter.
- *Kreditgivning til den private sektor* i pct. af BNP med en tærskelværdi på 15 pct. af BNP. Der har historisk ofte har vist sig at være en sammenhæng mellem væksten i kreditgivningen til den private sektor og forekomsten af finansielle kriser, idet en for høj vækst i kreditgivningen kan medføre øgede sårbarheder i den finansielle og i den private sektor.

- *Udviklingen i reale boligpriser* beregnet som den årlige procentuelle ændring med en tærskelværdi på +6 pct. Rationalet for inklusion af denne indikator er, at udviklingen på boligmarkedet i nogle tilfælde har været en væsentlig forklarende faktor under finansielle kriser. Boligpriser er gennemgående en væsentlig formuekomponent for husholdningerne i mange lande, og har historisk ofte været forbundet med betydelig variation over konjunkturcyklen, hvilket gør den til en egnet variabel at inkludere i scoreboardet.
- *Den offentlige gæld* i pct. af BNP med en tærskelværdi på 60 pct. af BNP, som er Traktatens referenceværdi. Den offentlige gæld skal ses som værende et supplement til vurderingen af den private gæld, og skal give et mere klart billede af et lands samlede gældssætning. Samarbejdet i EU om at sikre sunde og holdbare offentlige finanser sker fortsat først og fremmest indenfor rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten.

Dagsordenpunkt 5: Forberedelse af Det Europæiske Råd den 1.-2. marts 2012

Resumé

På baggrund af Kommissionens Årlige vækstundersøgelse (Annual Growth Survey) ventes de makroøkonomiske og strukturelle udfordringer for EU drøftet af Det Europæiske Råd (DER) d. 1.-2. marts 2012 med henblik på at komme med generelle anbefalinger til medlemslandene. Forud for DER forventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner med vejledende makroøkonomiske og finanspolitiske anbefalinger til tiltag i medlemslandene. DER-anbefalingerne forventes i så vidt mulig omfang at blive indarbejdet i de Nationale Reformprogrammer (NRP) og Stabilitets- og Konvergensprogrammerne (SCP) samt i landenes budgetter for 2012.

Baggrund

Som første led i det Europæiske Semester 2012 fremlagde Kommissionen i november 2011 den Årlige Vækstundersøgelse. I denne redegjorde Kommissionen for de makroøkonomiske og strukturelle økonomiske udfordringer for EU, og kom i den forbindelse med en række anbefalinger til medlemslandene. Anbefalingerne i den Årlige Vækstundersøgelse ventes at udgøre fundamentet for diskussionerne i ECOFIN om vejledende makroøkonomiske og finanspolitiske anbefalinger til konkrete tiltag i medlemslandene. ECOFIN ventes på mødet d. 21. februar at vedtage rådskonklusioner om de overordnede udfordringer for EU-landene.

Rådskonklusionerne fra ECOFIN og den Årlige Vækstundersøgelse vil danne grundlaget for Det Europæiske Råds (DER) anbefalinger, der skal vedtages i marts, og som ventes afspejlet i medlemslandenes Nationale Reform Programmer og Stabilitets- og Konvergensprogrammer i april 2012.

Indhold

Kommissionen anbefaler i vækstundersøgelsen 2012, at arbejdet i EU og medlemslandene koncentrerer sig om de fem følgende prioriteter:

1. Differentieret finanspolitisk konsolidering under hensyntagen til den økonomiske vækst.
2. Normalisering af likviditets- og låneforholdene i det finansielle system.
3. Fremme af tiltag, der styrker vækst og produktivitet på kort og længere sigt.
4. Håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser som følge af krisen.
5. Modernisering af den offentlige sektor.

Under hver af de fem prioriteter kommer Kommissionen med en række generelle anbefalinger til medlemslandene. Kommissionen har i forbindelse med hovedrapporten i vækstundersøgelsen udarbejdet fire baggrundsrapporter, hhv. en makroøkonomisk rapport, beskæftigelsesrapport, EU2020 rapport og en rapport om vækstvenlige skattetiltag samt bedre skattekoordination i EU i relation til Euro plus pagten.

På baggrund af anbefalingerne i den Årlige Vækstundersøgelse (AGS) ventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner der sætter fokus på de vigtigste økonomiske udfordringer, og anbefalinger, der er relevante for at sikre finanspolitisk holdbarhed, økonomisk samt finansiel stabilitet og økonomisk vækst.

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner, der blandt andet lægger vægt på følgende:

Det europæiske semester 2012:

- At det finanspolitiske og makroøkonomiske fokus på såvel nationalt som EU-plan i 2012 skal vedrøre en vækstvenlig finanspolitisk konsolidering der tager hensyn til landespecifikke udfordringer og makrofinansielle risici, blandt andet med henblik på at sikre sundheden i det finansielle system og en robust banksektor, der kan genvinde tilliden hos investorerne og genoprette en normal långivning til realøkonomien.
- At de vedtagne finanspolitiske retningslinjer fra 2011 stadig er valide og at der i 2012 skal fokuseres i langt højere grad på implementeringen af de kommende og tidligere vedtagne landespecifikke anbefalinger.
- At medlemslandene og Kommissionen indleverer de specifikke rapporter og analyser indenfor de vedtagne tidsrammer, og at medlemslandene fremskynder implementeringen af nøgleredninger.
- At behovet for en ambitiøs og overbevisende modreaktion til krisen er nødvendig, og at de relevante medlemslande arbejder målrettet med at efterleve de frivillige forpligtelser i euro plus pagten.

Finanspolitiske og makroøkonomiske retningslinjer:

- At finanspolitisk konsolidering er essentielt for at genoprette den makrofinansielle stabilitet som et fundament for vækst og beskæftigelse.
- At medlemslandene skal designe deres finanspolitiske handlingsplaner i lyset af deres henstillinger og ud fra konkrete principper der afhænger af deres konkrete makroøkonomiske samt strukturelle udfordringer.
- At medlemslandene holder deres offentlige udgiftsvækst under deres potentielle BNP-vækst indtil de har nået deres mellemfristede finanspolitiske mål.
- At der bør gives særlig opmærksomhed til at forstærke dækningsgraden og effektiviteten af den arbejdsmarkedspolitiske indsats. Derudover, at pensionsreformer medvirker til en højere effektiv pensionsalder.
- At reformer af skattesystemer kan bidrage til at underbygge makroøkonomien og væksten ved bl.a. at flytte skattebyrden væk fra arbejde og over til områder der har en mindre negativ påvirkning af den økonomiske vækst. Endvidere at effektiv skatteinddrivelse kan bidrage til finanspolitisk genopretning og at skattesystemet kan spille en rolle med hensyn til klimahensyn.
- At der fokuseres på at sikre en forbedring af låneforholdene til små- og mellemstore virksomheder bl.a. gennem de tiltag der allerede er iværksat af Kommissionen, og med inddragelse af den europæiske investeringsbank (EIB).
- At den finanspolitiske konsolidering skal sammenkædes med effektive strukturreformer der underbygger bæredygtig vækst, forbedrer konkurrenceevnen og bidrager til korrektionen af makroøkonomiske ubalancer.

Mobilisering af vækstfaktorer på EU-plan:

- At tiltag på EU-plan kan underbygge reform og væksttiltagene i de enkelte medlemslande. Derfor bør man tilstræbe en hurtig vedtagelse og implementering af de 12 nøgletiltag i akten for det indre marked. Derudover bør medlemslandene tilstræbe en effektiv implementering af servicedirektivet.
- At EU-budgettet skal bidrage til at øge væksten, skabe jobs og øge konkurrenceevnen. EU strukturfonde skal bruges mere effektivt til at underbygge ny vækst og nye jobs. Derudover skal tiltag på EU-plan i højere grad bidrage til at en øget ressourceeffektivitet med henblik en transition mod en grøn økonomi.

Udover udkastet til rådskonklusioner forventes ECOFIN at drøfte euro plus pagten med henblik på at sikre integration af euro plus pagten i det europæiske semester.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Den styrkede koordinering af EU-landenes økonomiske politik inden for rammerne af det europæiske semester skal bidrage til sundere og mere holdbar økonomisk politik, og kan dermed have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Forslagene har ikke været sendt i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om sagen. Forslaget om et Europæisk Semester blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN d. 13. juli 2010 samt til orientering forud for ECOFIN den 7. september 2010. Folketingets Europaudvalg blev orienteret om den Årlige Vækstundersøgelse 2012 fra Kommissionen forud for ECOFIN d. 30. november 2011.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter generelt udkastet til rådskonklusionerne.

Andre landes holdninger

Der ventes generel enighed om rådskonklusionerne blandt medlemslandene.

Dagsordenpunkt 6: Forberedelse af G20-møde for finansministre og centralbankchefer den 25.-26. februar 2012

Resumé

ECOFIN ventes at forberede en fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer i Mexico City den 25.-26. februar 2012. Drøftelserne på G20-finansministermødet ventes især at fokusere på den aktuelle økonomiske situation, herunder håndteringen af gældskrisen i euroområdet, forøgelse af IMF's ressourcer, implementering af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, styrket finansiel regulering og tilsyn samt råvare- og energimarkeder.

Baggrund og indhold

ECOFIN ventes at forberede den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 25.-26. februar 2012 i Mexico City.

G20-mødet for finansministre og centralbankchefer ventes primært at fokusere på den aktuelle globale økonomiske situation, herunder håndteringen af gældskrisen i euroområdet og mulighederne for en bred international aftale om udvidelse af IMF's ressourcer. Derudover ventes G20 at drøfte den videre implementering af G20 ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, herunder følge op på implementeringen af forpligtelserne i forhold til håndtering af de makroøkonomiske ubalancer i flere G20-lande. Endelig ventes G20 at drøfte IMF-reformer og -overvågning, styrket finansiel regulering og tilsyn samt råvare- og energimarkeder.

EU vil på G20-mødet for finansministre og centralbankchefer være repræsenteret ved det danske EU-formandskab og Kommissionen i fællesskab. Den fælles EU-holdning til G20-mødet ventes at lægge vægt på følgende budskaber:

Global økonomi

EU har taget yderligere betydelige skridt for at adressere krisen. EU-medlemslandene er i gang med at implementere finanspolitiske konsolideringer og strukturreformer til styrkelse af den økonomiske vækst. Implementeringen af konsolideringerne vil afhænge af landenes finanspolitiske og makrofinansielle udfordringer. Den 30. januar opnåede EU's stats- og regeringschefer enighed om initiativer til fremme vækst og skabe arbejdspladser i Europa. Samtidig nåede eurolandene og en række andre EU-lande uden for euroen til enighed om en fælles traktat (fiscal compact), bl.a. med bindende regler om strukturel balance på landenes offentlige finanser. Derudover har eurolandene vedtaget at fremrykke ikrafttrædelsen af ESM (eurolandenes permanente krisemekanisme) med et år til juli 2012 og at evaluere EFSF/ESM's samlede udlånskapacitet på i alt 500 mia. euro den 1. marts 2012.

EU er endvidere ved at implementere aftalen om rekapitalisering af de europæiske banker, herunder sikre, at de potentielle negative effekter af en tilpasning af bankernes balancer på banksektorens udlån til realøkonomien minimeres. Endelig har den Europæiske Centralbank (ECB) i samarbejde med andre centralbanker iværksat yderligere konkrete tiltag til understøttelse af likviditeten i de internationale finansielle markeder og i euroområdets banker.

Forøgelse af IMF's ressourcer

EU støtter en betydelig udvidelse af IMF's ressourcer mhp. at understøtte IMF's globalt systemisk vigtige rolle til støtte for hele IMF's medlemskreds. Der er behov for hurtig og bred international opbakning til udvidelsen af IMF's ressourcer mhp. at sikre global stabilitet og genopretning, da

ingen regioner vil være upåvirket af en potentiel forværring af krisen. EU, herunder særligt eurolandene, er opmærksom på det særlige ansvar der påhviler landene under de nuværende omstændigheder. På den baggrund vil eurolandene som led i et bredt internationalt initiativ bidrage med bilaterale lån til IMF's almindelige ressourcer for 150 mia. euro. Tjekkiet, Danmark, Polen og Sverige har indikeret, at man vil deltage i processen til styrkelse af IMF's ressourcer. UK har indikeret, at man snart vil fastlægge sit bidrag inden for rammerne af G20. EU opfordrer andre G20-lande og øvrige ressourcestærke lande til at støtte initiativet til forøgelse af IMF's ressourcer mhp. at understøtte den globale finansielle stabilitet og dække det potentielle globale finansieringsbehov i tilfælde af en forværring af krisen. Eurolandene har allerede styrket sine finansielle krisemekanismer, og lægger vægt på en parallel udvidelse af IMF's ressourcer.

EU lægger vægt på, at IMF's primære værktøj til håndtering af risici forbundet med store og koncentrerede udlån er IMF's allerede eksisterende rammer for konditionaliteter og programudformning i forbindelse med tildeling af IMF-låneprogrammer til kriseramte lande. Disse rammer skal også fremadrettet implementeres stringent for alle IMF's medlemslande. Andre tiltag til håndtering af IMF's udlånsrisici bør grundigt evalueres, herunder for at sikre ligebehandling af alle medlemslande og finansielle bidragsydere i overensstemmelse med IMF's vedtægter.

G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

EU lægger vægt på, at rammerne for implementeringen i 2012 af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst især bør fokusere på landenes implementering af de konkrete forpligtelser i G20-handlingsplanen, som blev vedtaget på G20-topmødet i Cannes. Det er vigtigt, at der i implementeringen både fokuseres på de nødvendige tiltag på kort og mellemlangt sigt. Øget overvågning af G20-landenes tiltag er afgørende for at sikre tilfredsstillende fremskridt og effektivitet inden for G20-rammen.

EU anerkender vigtigheden af euroområdet og EU for den globale økonomiske vækst og stabilitet. Således er man parat til, at der inden for G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst foretages en analyse af den økonomiske situation og politikudfordringerne i euroområdet som helhed, idet der lægges vægt på, at en sådan analyse samtidig analyserer de betydelige risici for verdensøkonomien med udspring i andre dele af verden. De globale ubalancer forventes at forværres over de kommende år, og risikoen for en pludselig økonomisk afmatning i emerging market økonomier og fraværet af troværdige planer for mellemlistede finanspolitiske konsolideringer i flere udviklede G20-lande bør også indgå i en sådan integreret analyse af risici for verdensøkonomien.

Reformer af IMF's styring og overvågning

Reformen af IMF's kvoter og stemmer samt øvrige styring, som blev vedtaget i 2010, og som landene har forpligtet sig til at sikre implementeringen af senest i oktober 2012, mangler fortsat at blive ratificeret i en række G20-lande. EU ser frem til, at G20-landene fremlægger konkrete planer og tidsrammer for deres efterlevelse af implementeringsforpligtelsen. I EU har en række lande allerede ratificeret aftalen, og processen er i gang i de øvrige lande og ventes afsluttet i midten af 2012. EU-landene vil bidrage konstruktivt til evalueringen af IMF's formel for bestemmelse af medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF, som ventes afsluttet senest i januar 2013. Der lægges vægt på, at evalueringsprocessen er fuldt forankret i IMF's egne organer. EU-landene ønsker at evalueringen af IMF's kvoteformel ledsages af generelle drøftelser om styrkelse af IMF's øvrige styring, særligt med henblik på styrket ministerinvolvering i centrale IMF-anliggender.

EU støtter en styrkelse af IMF's overvågning, særligt styrket integration af IMF's bilaterale, regionale og multilaterale overvågning. EU ser frem til en styrkelse af IMF's formelle overvågningsramme i form af en ny IMF overvågningsbeslutning, som skal søge at opnå dette. I lyset af enigheden på G20-topmødet om fælles rammer for håndtering af internationale kapitalbevægelser og nogle landes anvendelse af kapitalrestriktioner, bør IMF omgående implementere løbende overvågning her-

af. EU støtter mere dybdegående analyser af, og større gennemsigtighed i rapporteringen af, landenes valutakurspolitikker.

Finansielt tilsyn og regulering

Fra EU's side lægges vægt på, at G20 også fremadrettet opretholder fokus på reformer af finansiel regulering og tilsyn. Der lægges især vægt på følgende syv elementer: 1) fuld, rettidig og konsistent implementering af G20-forpligtelserne, hvilket indebærer rettidig og konsistent implementering af Basel II og Basel III inden for de internationalt aftalte tidsfrister med styrket overvågning af Financial Stability Board (FSB), rammerne for systemisk vigtige finansielle institutioner, G20-forpligtelserne i forhold til OTC-derivater, aflønningsprincipper og -standarder for den finansielle sektor; 2) udvidelse af rammerne for håndtering af globalt systemisk vigtige banker til alle systemiske institutioner; 3) styrket tilsyn med og regulering af skyggebanksystemer (shadow banking); 4) styrket og konsistent tilsyn med finansiel markedsinfrastruktur; 5) fortsat reduceret afhængighed af kreditvurderingsbureauer som underlægges styrket regulering og tilsyn; 6) implementering af forslagene til styrkelse af FSB's styring og ressourcer; samt 7) evaluering af fremskridtene med etablering af International Financial Reporting Standards (IFRS) som globalt accepteret regnskabsstandard. EU støtter endvidere det fremadrettede arbejde i G20 i forhold til styrket finansiel forbrugerbeskyttelse og gennemførelsen af en evaluering af betydningen af reformerne af den finansielle regulering for emerging markets og udviklingslande.

Råvare- og energimarkeder

Fra EU's side lægges vægt på, at det fremadrettede arbejde i G20 for så vidt angår råvarer fokuserer på behovet for effektive og gennemsigtige råvaremarkeder og på tiltag, som kan styrke landenes mulighed for at tilpasse sig effekterne af udsving i råvarepriser. I forhold til råvaremarkedernes funktion støtter EU initiativerne til at styrke tilgangen til og pålideligheden af opgørelser af råvarelagre, herunder både for olie og gas. EU forpligter sig til at styrke gennemsigtigheden af og tilsynet med markederne for afledte finansielle råvareprodukter (råvarederivater) med henblik på at styrke deres funktion og understøttelse af råvaremarkedet. Kommissionen har således fremsat forslag til ændringer af direktivet om markedet for finansielle instrumenter (MiFID) og markedsmisbrugsdirektivet (MAD), herunder med specifikke tiltag til styrkelse af tilsyn og regulering af markedet for råvarederivater.

EU finder, at en tilpasning til en grønnere økonomi udgør et potentiale for langsigtet bæredygtig global vækst og jobskabelse. Den private sektor bør spille en vigtig rolle i sikringen af grøn vækst. G20 bør bidrage til at sikre global enighed om en køreplan for grøn vækst i forbindelse med den kommende Rio+20 konference. Der lægges endvidere vægt på, at en udfasning af ineffektive subsidier på fossile brændstoffer er en forudsætning for efterlevelse af de globale målsætninger vedr. klimaforandringer. Udfasning af subsidier kan endvidere bidrage til at reducere udsving i råvarepriser. G20 bør fokusere på gennemførelse af udfasningen af subsidier på fossile brændstoffer før man overvejer at forpligte sig til udfasning af subsidier på ikke-fossile brændstoffer.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har som udgangspunkt ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

ECOFIN's opfølgning på G20-mødet for stedfortræderne for finansministre og centralbankchefer den 19.-20. januar 2012 forelagdes Folketingets Europaudvalg til orientering den 19. januar 2012 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 24. januar 2012.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side ventes man at kunne støtte den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 25.-26. februar 2012.

Fra dansk side lægges generelt vægt på en grundig EU-forberedelse i ECOFIN forud for G20-møder for finansministre og centralbankchefer. Det er vigtigt, at EU fremstår samlet i G20, og at de fælles EU-holdninger (Terms of Reference) til G20-møderne klart og præcist fastlægger EU's holdning til sagerne på G20's dagsorden.

Fra dansk side lægges vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer og beslutninger, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske konsolideringsstrategier og implementeringen af G20-rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

G20's arbejde med at overvåge og adressere de store og vedvarende makroøkonomiske ubalancer i enkelte G20-lande støttes. Initiativet er et vigtigt element i håndteringen af de globale ubalancer og arbejdet med at skabe grundlag for stærk, balanceret og bæredygtig vækst. Det er vigtigt, at G20 sikrer fremskridt i landenes håndtering af de makroøkonomiske ubalancer, og G20 bør overvåge og følge op på G20-landenes implementering af de konkrete forpligtelser i G20-handlingsplanen, som blev vedtaget på G20-topmødet i november 2011.

Fra dansk side støttes en forøgelse af IMF's ressourcer med henblik på sikre, at IMF har de tilstrækkelige ressourcer til at kunne understøtte den globale økonomiske og finansielle stabilitet til gavn for hele IMF's medlemskreds. Fra dansk side gav man i forbindelse med Det Europæiske

Råd den 9. december 2011 tilsagn om et bilateralt lån til IMF's almindelige ressourcer på op mod 40 mia. kr. som led i en bred international aftale og under forudsætning af en fair byrdefordeling.

For så vidt angår de nye kapital- og likviditetsstandarder for banker (det såkaldte Basel III-regelsæt), som endosseredes på G20-finansministtermødet i oktober 2010, støttes fra dansk side generelt intentionen med de nye regler. Fra dansk side lægges der vægt på fleksibel implementering af reglerne – herunder særligt i EU's kapitalkravsdirektiv – således at der f.eks. tages hensyn til velfungerende nationale modeller, herunder det danske realkreditsystem.

Fra dansk side støtter man det mexicanske G20-formandskabs fokus på grøn vækst. Grøn vækst ses som et vigtigt redskab til at fremme bæredygtig vækst, jobskabelse og bekæmpe fattigdom. Fremme af grøn vækst skal ske i et tæt samarbejde med den private sektor, herunder gennem etablering af offentlige-private partnerskaber om bl.a. finansiering.

Andre landes holdninger

Landene ventes generelt at støtte den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 25.-26. februar 2012.

Dagsordenpunkt 7: Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2010

Resumé

På ECOFIN den 21. februar 2012 forventes Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2010 vedtaget. Revisionsretten har siden 1995 (for regnskabsår 1994) afgivet en revisionserklæring (DAS) til Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners (betalingers) lovlighed og formelle rigtighed. Erklæringen udarbejdes på grundlag af en DAS-revisionsmetode, der tager hensyn til de særlige forhold vedrørende EU-budgettets forvaltning og kontrol.

Revisionserklæringen for 2010 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskabernes rigtighed. En positiv erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne og udgiftsområderne "Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse"; "Forskning og andre interne politikker samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Disse budgetområder vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst, d.v.s. med fejl i under 2 % af betalingerne. En negativ erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "Landbrug og naturressourcer" samt "Samhørighed, energi og transport", der vurderes at have en væsentlig fejlforekomst, d.v.s. med fejl i over 2 % af betalingerne.

På denne baggrund skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed er steget fra 3,3 % i 2009 til 3,7 % i 2010. Denne stigning skyldes en højere fejlprocent på området "Samhørighed, energi og transport", idet fejlprocenterne for de øvrige grupper af politikområder ligger forholdsvis stabilt. Den skønnede fejlprocent i betalingerne for perioden 2006-2010, viser i øvrigt et betragteligt fald i den mest sandsynlige fejlforekomst fra over 7 % i 2006 til under 4 % i 2010, hvilket afspejler væsentlige generelle forbedringer af overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet.

Det er efter regeringens opfattelse utilfredsstillende, at Revisionsretten igen må afgive en revisionserklæring med væsentlige forbehold for gennemførelsen af EU's budget. Dette forhold skal - som også fremhævet af Revisionsretten - ses i sammenhæng med budgetgennemførelsens kompleksitet. Baseret på de senere års opnåede fremskridt i den finansielle forvaltning og kontrol af budgettet er der dog grund til en vis optimisme, hvad angår muligheden for at opnå en revisionserklæring med fortsat færre forbehold. Skiftende regeringer har i øvrigt i mange år tillagt Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning stor betydning. Der er derfor tale om en vigtig sag for Danmark.

I den aktuelle situation har man fra dansk side fremført synspunkter, der vil kunne bidrage til fortsatte fremskridt i gennemførelsen af EU-budgettet. De danske synspunkter er tilgodeset i det foreliggende udkast til Rådets henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen.

Baggrund

Decharge-proceduren

På ECOFIN den 30. november 2011 præsenterede Revisionsretten årsberetningen - med tilhørende revisionserklæring - om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2010. Revisionsrettens årsberetning blev forelagt for Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg den 10. november 2011 - samme dag som beretningen blev offentliggjort.

ECOFIN tog Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning. Herefter er beretningen blevet behandlet i Rådets Budgetarbejdsgruppe og Coreper med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget på mødet i ECOFIN den 21. februar 2012. Det bemærkes, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens årsberetning, der omhandler samtlige indtægter og udgifter i Unionen, offentliggøres efter hvert regnskabsårs afslutning. Unionens øvrige institutioner har haft mulighed for at afgive bemærkninger til beretningen.

Som en vigtig del af beretningsarbejdet har Revisionsretten siden 1995 (for regnskabsår 1994) afgivet en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners behandling af EU's regnskab og dermed Kommissionens gennemførelse af budgettet, jf. også Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 1. Revisionserklæringen omtales typisk som DAS'en, der er en forkortelse for "la déclaration d'assurance", som direkte oversat betyder forsikrings- eller sikkerheds-erklæringen. Erklæringen hviler på Revisionsrettens kontrol af regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Regnskabernes rigtighed

I revisionserklæringen om regnskabernes rigtighed udtaler Retten sig om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved regnskabsårets udgang.

I denne del af DAS-revisionen undersøger Retten, om Kommissionen har sikret, at de relevante regnskabsregler reelt anvendes, og om Kommissionens foranstaltninger bidrager til at give rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

I revisionserklæringen om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Retten en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet samt den mest sandsynlige fejlfrekvens vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder.

I denne del af DAS-revisionen indsamler Retten tilstrækkeligt bevis til at kunne afgøre, om midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Rettens revision går i den forbindelse bl.a. ud på at undersøge, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at få den tildelte støtte og om de anmeldte omkostninger, henholdsvis mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til det endelige støttemodtagerniveau.

Indhold

Revisionserklæringen

Hovedbudskaber

Revisionserklæringen for 2010 indeholder følgende hovedbudskaber:

Retten afgiver en *positiv erklæring* (en blank erklæring uden forbehold) om regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme. Hermed konstaterer Retten for fjerde år i træk, at regnskabet er uden væsentlig fejlinformation og dermed rigtigt.

Hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne samlet set er delvis effektive med hensyn til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet.

Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser på samtlige fem politikområder og betalingerne inden for udgiftsgrupperne "Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse"; "Forskning og andre interne politikker samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlforekomst, idet fejlprocenten i betalingerne er under 2 %, hvilket er det af Retten acceptable fejlniveau.

Retten afgiver en *negativ erklæring* (en afkræftende erklæring) om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed inden for de resterende to udgiftsgrupper, der omfatter følgende områder: "Landbrug og naturressourcer" samt "Samhørighed, energi og transport". På disse politikområder vurderer Retten, at der er tale om en væsentlig fejlforekomst, idet den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne er mere end 2 %, hvilket som nævnt ligger over det af Retten accepterede fejlniveau.

Om udviklingen på disse to udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, bemærkes i øvrigt:

På politikområdet "*Landbrug og naturressourcer*", der med udbetalinger på 57 mia. euro tegner sig for knapt halvdelen af de samlede afholdte udgifter, skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlforekomst ligger på 2,3 %, hvilket er nogenlunde på linje med sidste års revisionsresultat. Heraf var direkte betalinger på 40 mia. euro, som er omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), uden væsentlig fejlforekomst. Imidlertid trak den højere fejlforekomst i betalingerne på især området udvikling af landdistrikterne fejlhyppigheden op over det acceptable fejlniveau på de 2 %. Den hyppigst forekommende fejl var, at støttemodtagerne havde anmeldt et for stort areal under enkeltbetalingsordningen og den generelle arealbetalingsordning. Revisionsresultatet bekræfter alt i alt de seneste års positive tendens til, at den mest sandsynlige fejlprocent på dette politikområde svinger omkring det acceptable fejlniveau på 2 %.

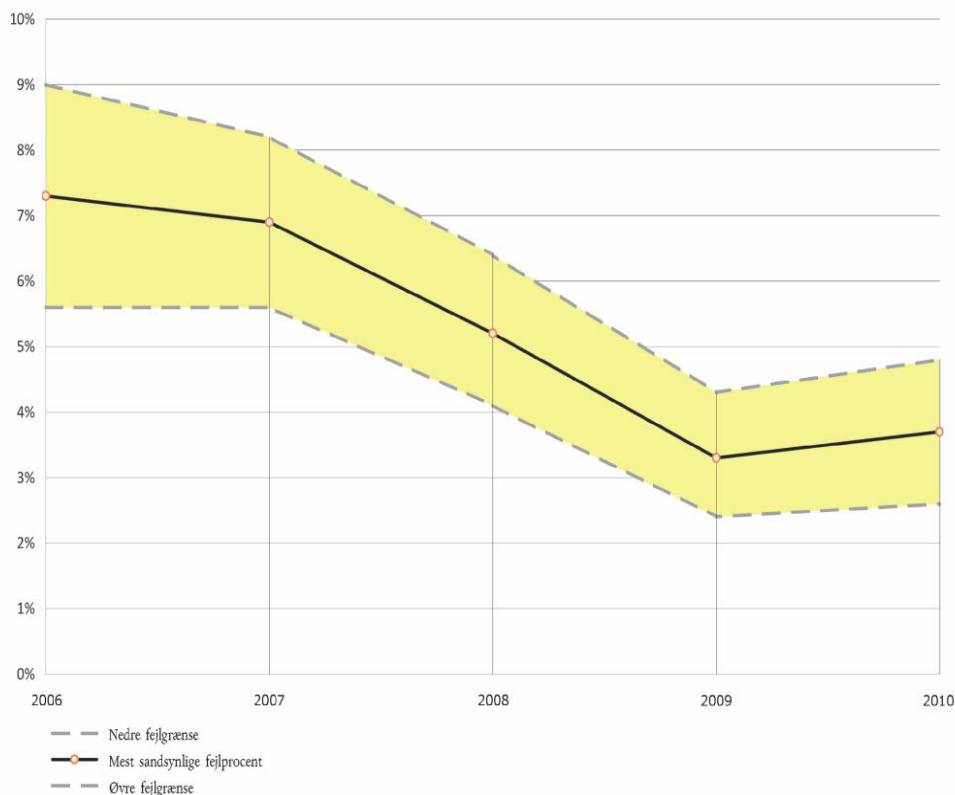
På politikområdet "*Samhørighed, energi og transport*", der med udbetalinger på 41 mia. euro tegner sig for en tredjedel af de samlede afholdte udgifter, skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlforekomst ligger på 7,7 %, hvilket er højere end sidste års revisionsresultat. Politikområdet er derfor fortsat det af EU's udgiftsområder, hvor der er størst tendens til fejl. De vigtigste kilder til fejl var medregning af projektkostninger, som ikke var støtteberettigede, og manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb. Selvom den mest sandsynlige fejlforekomst på 7,7 % er en stigning i forhold til 2009, ligger fejlprocenten fortsat på et væsentligt lavere niveau i forhold til tidligere år. For årene 2006-2008 rapporterede Retten således en nedre fejlgrænse på 11-12 %, hvilket skal sammenholdes med den betydeligt lavere nedre fejlgrænse på 4,7 % i 2010.

På ovennævnte baggrund skønner Retten, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed er steget fra 3,3 % i 2009 til 3,7 % i 2010, jf. figur 1 på næste side. Denne stigning skyldes den højere fejlprocent på området "Samhørighed, energi og transport", idet fejlprocenterne for de øvrige grupper af politikområder ligger forholdsvis stabilt. Figuren over den skønnede fejlprocent i betalingerne for perioden 2006-2010, viser i øvrigt et betragteligt fald i den mest sandsynlige fejlforekomst fra over 7 % i 2006 til under 4 % i 2010, hvilket afspejler væsentlige generelle forbedringer af overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet hos især Kommissionen.

Hovedanbefalinger

Retten har som nævnt afgivet en negativ revisionserklæring om betalingernes lovlighed og formelle rigtighed på de to store udgiftsområder "Landbrug og naturressourcer" samt "Samhørighed, energi og transport", hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Årsberetning for 2010 indeholder bl.a. følgende overordnede anbefalinger til Kommissionen vedrørende disse områder:

Figur 1: Udviklingen i Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejl-procent i den reviderede population af betalinger i årene 2006-2010

- Obligatorisk anvendelse af ortofotos (ensartede luftfotos) og regelmæssig ajourføring af databasen over landbrugsparceller på basis af nye ortofotos.
- Kontrol af de nationale landbrugsinspektioners kvalitet og de nationale godkendelsesorganers rapportering herom.
- Kontrol af at støtteberettigelsesreglerne på samhørighedsområdet m.v. overholdes og herunder særligt reglerne for offentlige indkøb.
- Yderligere vejledning af revisionsmyndighederne i medlemsstaterne om kontrollen med samhørighedsprojekterne og rapporteringen af kontrolresultaterne.

Derudover fremlægger Retten en række mere specifikke anbefalinger på de politikområder, der forvaltes direkte af Kommissionen.

Omtalen af Danmark

Rettens årsberetning indeholder ingen kritiske bemærkninger om Danmark, der dog er omtalt enkelte steder i årsberetningens tabeller og bilag. Det drejer sig bl.a.

om tabel 2.2, hvor Danmark er opført med 9 momsforbehold pr. 31. december 2010. Momsforbehold er et middel som bruges til at holde de elementer i medlemsstaternes momsregnskaber, der er tvivl om, åbne for korrektioner. Der er heller ingen kritisk omtale af Danmark i Rettens særberetninger.

Resultaterne af EU's indsats

Revisionsrettens årsberetning indeholder et nyt kapitel om opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet. I denne del af årsberetningen fremlægger Retten sine bemærkninger til Kommissionens egen vurdering af sin resultatopnåelse på udvalgte områder, ligesom de vigtigste tværgående resultater af Rettens forvaltningsrevision i 2010 - som beskrevet i dens særberetninger - præsenteres.

Retten konstaterer bl.a., at forskelle mellem de fastsatte mål og de opnåede resultater ofte ikke bliver analyseret, og at Kommissionens rapportering om udgifternes effektivitet m.v. kunne forbedres. Retten anbefaler bl.a., at Kommissionen sætter større fokus på resultatopnåelse og -opfølgning i sine årlige aktivitetsrapporter, ligesom Kommissionen og medlemsstaterne bør blive enige om opstilling af mere ensartede resultatindikatorer til brug for målinger af resultatopnåelsen.

Hjemmelsgrundlag

Det er Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge, jf. artikel 319, stk. 3 i Lissabon-traktaten.

Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af budgettet foretages på unionsniveau, og regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet bl.a. Rådets decharge-henstilling som indledningsvist nævnt i afsnittet om decharge-proceduren indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe sin decharge-beslutning i første halvdel af maj 2012.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisio-

nen. Rigsrevisor har bl.a. på denne baggrund udarbejdet et faktuel notat af 30. november 2011 til Statsrevisorerne om Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for 2010. I notatet behandles udvalgte dele af Rettens årsberetning, ligesom der redegøres for udviklingen i samarbejdet om revision i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2010 har den 25. november 2011 været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 30. november 2011.

Holdning

Dansk holdning

Den "positive DAS"

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten gennem alle årene - siden revisionserklæringens indførelse med virkning fra regnskabsåret 1994 - med visse forbehold har anset EU's regnskaber for at give et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Denne del af revisionserklæringen har med andre ord som helhed betragtet været positiv gennem alle årene og har for de sidste fire regnskabsår været uden forbehold (blank erklæring).

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Retten afgiver en positiv erklæring uden forbehold om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser vedrørende samtlige fem politikområder samt betalingerne inden for de tre udgiftsgrupper "Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse"; "Forskning og andre interne politikker samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlfrekvens (fejl i under 2 % af betalingerne).

Den "negative DAS"

Regeringen finder det utilfredsstillende, at Revisionsretten igen har måttet afgive en negativ revisionserklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed inden for de resterende to udgiftsområder, hvor der efter Rettens vurdering var en fejlfrekvens i over 2 % af betalingerne. Det drejer sig politikområderne "Landbrug og naturressourcer" samt "Samhørighed, energi og transport", hvor forvaltningen som nævnt er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Når det gennem årene har vist sig så vanskeligt at gennemføre EU-budgettet på en fuldt tilfredsstillende måde i praksis, hænger dette efter regeringens opfattelse sammen med, at forvaltningen og kontrollen af EU's budget er en særdeles kompliceret opgave. Dette forhold har Revisionsretten ligeledes understreget ved mange tidligere lejligheder, hvor det i flere sammenhænge påpeges, at et udviklet retsgrundlag med mange støtteberettigelseskrav øger den iboende risiko for fejl. Opgavens kompleksitet forstærkes af, at gennemførelsen af budgettet er fordelt på mange forskellige og geografisk spredte organer, der rækker fra Kommissionens centrale forvaltning over national, regional og lokal forvaltning til det meget store antal lokale støttemodtagere (institutioner, enkeltpersoner m.m.) på de forskellige politikområder.

Holdbare fremskridt

Der er dog ikke tale om nogen fastlåst og dermed statisk situation, idet Rettens revisionsresultater som præsenteret i de senere års beretninger bekræfter, at den skønnede fejlprocent for budgettet som helhed har været fortsat faldende. I 2010 har fremskridtene på en række områder dog ikke kunnet kompensere for en stigning i fejlfrekvensen på samhørighedsområdet, hvilket har medført

en lille stigning i den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed fra 3,3 % i 2009 til 3,7 % i 2010. Denne beskedne stigning skal dog ses på baggrund af et betragteligt fald i den mest sandsynlige fejlforekomst fra over 7 % i 2006 til under 4 % i 2010. Det betyder med andre ord, at mindst 96 % af alle betalinger i 2010 var uden kvantificerbare fejl.

Der er derfor grund til *en vis optimisme*, hvad angår muligheden for fortsat at opnå en revisionserklæring med samlet set færre forbehold og dermed en mere "positiv DAS". Trods de stedfundne fremskridt er det dog klart, at der også fremover er brug for et langt og sejt træk fra alle involverede parter side, således at den samlede budgetgennemførelses kvalitet kan løftes yderligere.

I øvrigt bemærkes, at skiftende regeringer i mange år har tillagt Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning stor betydning. Der er derfor tale om en vigtig sag for Danmark. Fra dansk side prioriteres det fortsatte fokus på hovedmålet: Opnåelsen af en fuldt ud positiv og dermed "blank" revisionserklæring for budgettet som helhed, jf. også ønsket herom i Rådets dechargehenstillinger. I den aktuelle situation har regeringen arbejdet for, at Rådets dechargehenstilling til Parlamentet om Kommissionens gennemførelse af budgettet for 2010 kan bidrage til fortsatte fremskridt i budgetgennemførelsen på såvel Unions- som medlemsstatsniveau og dermed en mere sund finansforvaltning af EU's bevillinger som helhed. I forlængelse heraf har Danmark fremført synspunkter, der kan medvirke til at forbedre den finansielle styring og kontrol af budgettet.

På denne baggrund forventes, at man fra dansk side kan tilslutte sig Rådets henstilling, der anbefaler Europa-Parlamentet at give decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for 2010.

Andre landes holdninger

Synspunkterne deler sig i hovedsagen i to grupper i henseende til, hvor aktivt Rådet bør forholde sig til Revisionsrettens kritik: På den ene side en mindre landegruppe, der i varierende grad lægger vægt på snarest muligt at opnå en revisionserklæring med færre forbehold (en mere "positiv" DAS) og ønsker, at medlemsstaterne skal gøre en aktiv indsats herfor. Og på den anden side en større landegruppe, der lægger mere vægt på Kommissionens traktatbestemte, formelle ansvar for den samlede gennemførelse af EU-budgettet end de enkelte medlemsstaternes faktiske ansvar for budgetgennemførelsens kvalitet. Disse lande er herudover generelt ikke voldsomt bekymret over Revisionsrettens gentagne kritik. Der har dog hen over årene været en gradvis styrkelse af den landegruppe, der tillægger arbejdet med at opnå en positiv revisionserklæring (DAS) politisk betydning. Det gælder også i forbindelse med den aktuelle rådsbehandling af Revisionsrettens årsberetning for 2010.

Dagsordenpunkt 8: Budget guidelines for 2013

Resumé

Rådet vil i lighed med tidligere år drøfte samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2013 i april måned.

Baggrund og indhold

Rådet vil have en drøftelse af Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2013 i april måned.

Fra Rådets side forventes der lagt vægt på, at EU's budget afspejler de konsolideringsbestræbelser, der pågår i medlemslandene. På baggrund heraf skal den flerårige finansielle ramme overholdes med tilstrækkelig margen i hver udgiftskategori til uforudsete udgifter, ligesom der skal ske en retvisende og realistisk budgettering.

Fra Rådets side forventes der samtidig at blive lagt vægt på, at der på EU-budgettet findes en passende balance mellem konsolideringsbestræbelser og investeringer, der kan bidrage til at fremme vækst.

Rådet forventes endvidere at udtrykke bekymring for størrelsen af udbetalte forpligtelsesbevillinger på EU's budget (RAL) samt opfordre til, at der tages hånd om problemstillingen.

EU's budget for 2013 skal vedtages under budgetproceduren vedtaget med Lissabon-traktaten. Rådet og Europa-Parlamentet foretager i henhold hertil én behandling hver af Kommissionens budgetforslag, før enighed skal tilvejebringes i et forligsudvalg. Rådet forventes i den forbindelse at fremhæve betydningen af et effektivt og konstruktivt samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen om vedtagelsen af EU's budget for 2013, således at dette kan vedtages og træde i kraft indenfor fristerne herfor i Lissabon-traktaten, ligesom det forventes understreget, at der ikke bør inddrages forhold i forhandlingerne, der ikke er snævert knyttet til EU's budget for 2013.

Herudover forventes Rådet at komme med specifikke anbefalinger for en række konkrete udgiftsområder på 2013-budgettet i et sæt rådskonklusioner:

Ledsagende dokumenter til forslag til EU's budget: Det forventes, at Rådet vil understrege vigtigheden af, at de forklarende og uddybende dokumenter vedrørende blandt andet budgetteringsforudsætninger, der forventes udgivet sammen med forslag til EU's budget for 2013, er så transparente, lettilgængelige og præcise som muligt.

Administration: Rådet forventes at understrege behovet for, at der løbende sker effektiviseringer i EU's institutioner, som det også sker i medlemslandene, ligesom Rådet også forventes at udtrykke bekymring for udviklingen i udgifterne til pension for EU's ansatte.

Agenturer: Det forventes, at Rådet i lighed med tidligere år vil understrege behovet for retvisende budgettering af bevillingerne til agenturer for at undgå tidligere års tendens til overbudgettering.

ITER: Kommissionen forventes opfordret til at undersøge mulighederne for at finansiere merudgifter forbundet med ITER-projektet i 2013 via omprioriteringer inden for EU's budget.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2013 afhænger af det endelige budget, som forventes vedtaget i november/december 2012.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side lægges stor vægt på, at budgettet for 2013 afspejler de konsolideringsbestræbelser, der finder sted i medlemslandene samt på sikring af en tilstrækkelig margen til uforudsete udgifter.

Andre landes holdninger

Det forventes, at der kan opnås enighed om konklusionerne.

Dagsordenpunkt 9: Klimafinansiering: opfølgning på Durban konferencen

Resumé

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner, der følger op på klimaforhandlingerne i Durban. EU vil bidrage til Durban-arbejdsprogrammet ved i 2012 at arbejde på at identificere mulige spor for opskalering af klimafinansiering fra 2013-2020.

Baggrund

Fsva. klimafinansiering havde COP17-forhandlingerne i Durban til formål at afklare, hvad der sker, når opstartsfinansieringen udløber med udgangen af 2012. Med aftalen i Durban fik ulandene tilsagn om et arbejdsprogram, der skal bidrage til en "gradvis øget klimafinansiering efter 2012". I arbejdsprogrammet skal behovet for klimafinansiering samt evt. mulige kilder til klimafinansiering analyseres nærmere.

Opstartsfinansiering var ikke et særskilt emne til klimatopmødet i Durban. Fra EU's side informerede man dog om, at man opfylder kravene til opstartsfinansiering.

Efter et år med design af den Grønne Klimafond blev denne oprettet til COP17 mhp. udmøntning i 2012. Der udestår fortsat afklaring af spørgsmål om placering, sekretariat samt indledende støtteudbetalinger.

Indhold

Med konklusionsudkastet understreger EU sin fortsatte hensigt om at fuldende målsætningen for opstartsfinansiering trods den økonomiske krise og opfylde rapporteringskravene for opstartsfinansiering.

Oprettelsen af den Grønne Klimafond og dennes planlagte hurtige fulde operationalisering hilses velkommen. Det fremhæves, at fonden skal bidrage signifikant til bekæmpelse af klimaforandringer og dermed fremme reduktions- og tilpasningsindsatser ved hjælp af både offentlige og private midler. Endvidere opfordres til, at fonden komplementerer eksisterende fonde.

I konklusionsudkastet hilses beslutning om "det stående udvalg" for den finansielle mekanisme velkommen. Udvalget inviteres til at præsentere et effektivt arbejdsprogram, der tager højde for overlap med andre institutioner.

Konklusionerne bekræfter, at det er vigtigt, at udviklede lande fortsætter med at yde støtte til udviklingslande også efter 2012 og hilser arbejdsprogrammet om langsigtet klimafinansiering velkommen. Dette skal i samspil med AGF-rapporten og G20-rapporten om klimafinansiering drøftes under UNFCCC med henblik på at bidrage til proces vedr. opskalering af klimafinansiering efter 2012. Arbejdsprogrammet kan bidrage med input til identifikationen af en proces for opskalering af klimafinansiering fra 2013-2020 under forudsætning af meningsfulde reduktionsindsatser og transparent implementering.

Det ventes, at EU forpligter sig til i 2012 at samarbejde med øvrige lande og relevante interessenter om potentielle spor for langsigtet klimafinansiering, herunder analyse af muligheder for at mobilisere midler fra en flæthed af kilder med henblik på i fællesskab årligt at mobilisere op mod 100 USD fra 2020 under forudsætning af meningsfulde reduktionsindsatser og transparent implementering. Klimafinansiering skal funderes på en rimelig byrdefordeling og under hensyntagen til behov for konsolidering i medlemsstaterne.

Karbonprissætning for global luft- og søtransport kan lede til reduktioner og samtidig generere finansielle midler. Kommissionen inviteres til at præsentere et refleksionspapir i juni om karbonprissætning for luft- og søtransport, mens de globale organisationer for sø- og lufttransport (hhv. IMO og ICAO) opfordres til at fortsætte arbejdet mod globale løsningsmodeller. Det understreges, at nationale budgetregler bør respekteres.

Endelig hilses Durban-beslutningen om REDD+finansiering velkommen og Kommissionen inviteres til at undersøge, hvordan dette kan bidrage til den langsigtede klimafinansiering, herunder at rejse midler fra den private sektor.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke om rådskonklusioner.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne har ingen konsekvenser for dansk lov.

Statsfinansielle konsekvenser

Konklusionerne har ikke i sig selv konsekvenser for statsfinansieringen, men ydelse af klimafinansiering efter 2012 vil have statsfinansielle konsekvenser. Danmark har på nuværende tidspunkt ikke fastlagt niveauet for klimafinansieringen fra 2013-2020.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udmøntningen af en fremtidig langsigtet klimafinansiering kan være forbundet med samfundsøkonomiske omkostninger. Omfanget heraf afhænger bl.a. af, hvordan den langsigtede klimafinansiering implementeres.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Dagsordenpunkt 10: Road map for økonomiske aspekter af ressourceeffektivitet

Resumé

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner, der hilser handlingsplan for ressourceeffektivitet velkommen.

Baggrund

Ressourceeffektivitet indgår som et af de 7 flagskibe under EU 2020-strategien og har til formål at skabe bæredygtig vækst i Europa ved at sikre en bedre udnyttelse af eksisterende naturressourcer. Kommissionens køreplan for ressourceeffektivitet skitserer en ramme, inden for hvilken denne målsætning kan konkretiseres. Et øget fokus på ressourceeffektivitet er en prioritet for det danske EU-formandskab.

ECOFIN-konklusioner vedtages i forlængelse af Miljørådets konklusioner om ressourceeffektivitet fra december 2011.

Indhold

Rådskonklusionerne ventes i lighed med miljørådskonklusionerne fra december 2011 at hilse Kommissionens meddelelse velkommen som et vigtigt element i opnåelsen af EU2020-strategien, og anerkende køreplanens milepæle.

Det understreges, at handlingerne under køreplanen skal være omkostningseffektive og ske i overensstemmelse med behovet for konsolideringsbestrebelse i medlemsstaterne og prioritere tiltag med en positiv effekt på Europas konkurrenceevne.

Grønne afgifter, markedsbaserede instrumenter og udfasning af skadelige subsidier kan bidrage til konsolideringsbestrebelse, hvorfor sidstnævnte bør rationaliseres og evt. udfases. Anden regulering kan også med fordel anvendes men bør ske med mulighed for tilstrækkelig fleksibilitet for det enkelte medlemsland. Tiltag på EU-niveau skal begrundes med EU-merværdi og med respekt for subsidiaritetsprincippet.

Med konklusionerne ventes ECOFIN at se frem til konsekvensvurderinger af de enkelt tiltag under køreplanen og understreger, at det er vigtigt, at effekter på hele økonomien tages med i vurderingerne. Kommissionen opfordres til at mainstreame henvisninger til ressourceeffektivitet i konsekvensvurderinger.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke om rådskonklusioner.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne har ingen konsekvenser for dansk lov.

Statsfinansielle konsekvenser

Konklusionerne har ikke i sig selv konsekvenser for statsfinanserne, men tiltag under køreplanen kan have signifikante statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udmøntningen af tiltag under ressourceeffektivitets-køreplanen kan have samfundsøkonomiske konsekvenser. Omfanget heraf afhænger af udformningen.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner